

Kantelpunten in de carrière van drie kunstenaars: Jo Michiels, Thomas Vandenberghe en Sabine Oosterlynck in De Wasserij, Lokeren

Kantelpunten in de carrière van drie kunstenaars: Jo Michiels, Thomas Vandenberghe en Sabine Oosterlynck in De Wasserij, Lokeren

Posted By [Frederic De Meyer](#)

In een groepstentoonstelling, al zeker wanneer de kunstenaars er zelf voor kozen om samen tentoon te stellen, heb ik steeds de reflex om naar een rode draad te zoeken, een gemene deler die hen ertoe aanzette om samen hun werk te tonen. Soms is de link niet onmiddellijk zichtbaar. Vaak hoeft het gewoon ook niet, en kunnen werken en kunstenaars in een vorm van symbiose geraken, zelfs al loopt er geen rode draad doorheen hun respectieve werken.

Ik ging deze week langs in De Wasserij in Lokeren, waar drie kunstenaars naarstig aan de opstelling van hun nakende tentoonstelling werkten -steeds een interessante aangelegenheid om over hun werk te praten, de manier waarop ze hun werk tonen zegt soms meer over hun werk dan de werken zelf.

sabine oosterlynck

In sé is Sabine een *performance artist*. Geen evidente kunstvorm, beseft ze zelf. Efeemere in nature laat het niettemin vaak sporen na, die op zich als kunstwerk kunnen staan, los van de herinnering aan de performance zelf. Het resulteert bij Sabine in kleinere objecten waar ze het residu van haar performances in een nieuwe vorm verwerkt, al worden haar performances eveneens op foto's en video's vastgelegd.

Sabine werkt stevast rond de notie van 'etikettering'. Een begrip die door nieuwe technologieën aan belang inboet, maar de lezers van mijn generatie zullen zich nog herinneren dat die kleine etikettes met prijzen en data tot voor kort op zowat alle mogelijke producten alomtegenwoordig waren. Het gebruik van etiketten in haar werk komt echter niet vanuit een vorm van nostalgie, voor Sabine staan ze eerder symbool voor nutteloze overproductie, de impact van de internationale

handel op de natuur, allerhande dingen die mis lopen in onze geglobaliseerde retoriek. Zo niette ze bijvoorbeeld etiketten op bladeren van een boom, met op de etiketten een datum. De datum verwees niet naar een voorspelling van het einde der tijden, zoals ik eerst dacht, maar naar de datum van de performance zelf, het moment waarop ze de papieren etiketten 'teruggeeft' aan de boom, die als grondstof diende voor de etiketten. Een gelaagdheid die tot nadenken stemt. Het werk van sabine, hoewel ernstig op zich, is niet ontdaan van humor, van een bepaalde luchtigheid. Balancerend tussen maatschappijkritiek, zelfrelativering en persoonlijke anekdotiek, biedt haar werk heel wat voer voor ontdekking, voor wie er open voor staat en de tijd neemt om het langer in zich te laten doorsijpelen.

De tentoonstelling is niet wat we ervan verwachten, maar het is wel een kantelpunt in onze carrière loopt van 1 december tot 15 december in Kunstcentrum De Wasserij in Lokeren.

Bij de opening op 1 december brengt sabine oosterlynck een performance om 14:00.